

Les byl vždy zdrojem dřeva pro otop a stavební materiál, bez nichž by nemohla společnost existovat. Jeho správa však byla svěřena nezkoušeným lesníkům a myslivcům, kteří, stejně jako majitelé lesů, měli hmotný zájem na maximálním finančním zisku z lesů. Tato situace, vedoucí k devastaci lesa a jeho hrozícímu zániku, se začala měnit až tehdy, když si zainteresovaní lidé uvědomili důležitost lesů. Zlom nastal v 18. století; les již nebyl považován pouze za zásobárnu dřeva, vhodnou k co nejrychlejšímu zpeněžení a ponechání svému osudu, ale jako nutná podmínka pro zdárný vývoj a fungování celého státu. Tomu pak také odpovídaly změny v hospodaření a první státní zásahy do lesního hospodaření – především v podobě lesního řádu Marie Terezie z roku 1754.